

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เรียนรู้ที่จะมีเมตตาต่อผู้ที่ประณามลูกเช่นเดียวกับพ่อ ผูกมิตรกับผู้ที่ประณามลูกด้วยเช่นกัน

คำถาม: สายตาใดของพ่อที่มั่นคง? สายตาใดที่ลูกๆ ต้องทำให้มั่นคง?

คำตอบ: สายตาของพ่อที่ดวงวิญญาณทั้งหมด คือ ลูกของท่านนั้นมั่นคง เหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่พูดว่า: “ลูก ลูก” ลูกไม่สามารถจะพูดว่า: “ลูก ลูก” กับใครได้ ลูกต้องทำให้สายตาของลูกมั่นคงว่าดวงวิญญาณนั้น คือ พี่น้องเพศชายของลูก มองดูพี่น้องเพศชาย, พูดกับพี่น้องเพศชาย และจะมีความรักทางจิตด้วยวิธีนั้น, ความคิดเช่นอาชญากรรมทั้งหมดจะจบสิ้นลง แม้แต่ผู้ที่ประณามลูกก็จะกลายเป็นมิตรของลูก

โอมขานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ชื่อของพ่อทางจิตคืออะไร?แน่นอนที่ลูกจะบอกว่า “ชีวา” ท่านคือพ่อทางจิตของทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ในบรรดาลูกๆ ก็เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของตน เมื่อพวกเขาถว้ถึงอากาศศานี (เสียงจากอากาศธาตุ) เป็นเสียงของใครที่มาจากอากาศธาตุ? คือ เสียงของชีวาบา ปากนี้เรียกว่าอากาศธาตุ มนุษย์ทั้งหมดสร้างเสียงจากอากาศธาตุ (ปาก) ดวงวิญญาณทั้งหมดได้สัมผัสพ่อของพวกเขาไป พวกเขาเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญทุกรูปแบบ แต่ก็ไม่รู้สิ่งใด เป็นที่นี้ที่พวกเขาขย่งท่าน ไม่มีใครจดจำพ่อแม้แต่ในเวลาของความสุขเพราะความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขาได้รับการเติมเต็มแล้ว ที่นี้พวกเขามีความอยากความปรารถนามากมาย เมื่อฝนไม่ตกพวกเขาก็ก่อก่อไฟบูชายัญ แต่แล้วการก่อก่อไฟบูชายัญก็ไม่ได้ทำให้ฝนตกเสมอไป, ไม่เลย บางครั้งอาจเป็นความมอดอยากในบางแห่ง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะก่อก่อไฟบูชายัญก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น นี่คือ ละคร ภยพิบัติทั้งหมดที่จะต้องมาก็เฝ้าแต่มา มนุษย์มากมายและสัตว์มากมายจะเฝ้าแต่ล้มตายลง ผู้คนไม่มีความสุขอย่างยิ่ง มีไฟบูชายัญใดที่ก่อก่อขึ้นเพื่อหยุดฝน? เมื่อฝนตกลงมาอย่างหนักพวกเขาก็ก่อก่อไฟบูชายัญ ในเวลานี้ ลูกเท่านั้นที่เข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกด้วยตัวท่านเองว่า: ผู้คนขย่งพ่อและพวกเขาก็ประณามท่านเช่นกัน เป็นความมหัศจรรย์! เมื่อใดที่พวกเขาเริ่มประณามบาบา? เมื่ออาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น การประณามหลัก คือ การที่พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะสิ่งนี้ที่พวกเขาได้ตกลงมา ได้รับการจดจำกันว่า: ผู้ที่ประณามท่านคือเพื่อนของท่าน ใครคือผู้ที่ประณามพระเจ้ามากที่สุด? นั่นคือลูกๆ และก็เป็นลูกๆ ที่เวลานี้ได้กลายเป็นมิตร ในความเป็นจริงทั้งโลกประณามท่าน แต่ลูก คือ อันดับหนึ่งในนั้นและแล้วลูกก็ได้กลับกลายเป็นมิตร มิตรที่ใกล้ชิดที่สุดก็คือลูกๆ พ่อที่ไม่ใช่ดจกักพูดว่า: ลูกๆ เคยประณามพ่อ และเป็นผู้ที่ดูถูกดูหมิ่นพ่อเช่นกัน ดูซิว่าละครนี้ได้สร้างขึ้นมามีอย่างไร! สิ่งเหล่านี้คือความรู้ที่ลูกต้องไตร่ตรอง “การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้” มีหลากหลายความหมาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ ศึกษาความรู้และแล้วก็ยกระดับผู้อื่น ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า: เมื่อมีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างถึงที่สุด, พ่อจะมา สิ่งนี้อ้างอิงถึงบาร์ต ดูซิว่าการละเล่นนั้นเป็นเช่นไร ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา ในความเป็นจริงมีเพียงการอวดตารเดียว ผู้คนได้พูดว่ามีการอวดตารลงในก้อนกรวดก้อนหินด้วย พ่อพร่ำบ่นต่อสิ่งนี้ ผู้ที่ศึกษาก็ตะและอ่านคำพูดของกิตะก็พูดเช่นกันว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งใด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เป็นลูกๆ ที่เป็นที่รักที่สุด เมื่อบาบาพูดกับใคร, ท่านก็จะเฝ้าแต่พูดว่า: “ลูก ลูก” สายตาของพ่อที่ว่าทุกคน คือลูกๆ ของท่านนั้นมั่นคง ดวงวิญญาณทั้งหมด คือ ลูกๆ ของพ่อ จะไม่มีแม้คนใดในบรรดาลูกๆ ที่จะใช้คำพูดว่า “ลูก ลูก” ได้ ลูกรู้ว่าแต่ละคนมีสถานภาพใด และแต่ละคนเป็นอะไร ทุกคนคือ ดวงวิญญาณ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว และเหตุนี้เองจึงไม่มีความสุขหรือความทุกข์ ทั้งหมดคือ ลูกๆ ของพ่อ บ้างอาจจะนำร่างของชนชั้นต่ำมาใช้และบ้างก็ของชนชั้นอื่น บาบาได้พัฒนานิสัยของการพูดคำว่า “ลูก ลูก!” ในสายตาของบาบา ทั้งหมด คือ ดวงวิญญาณในสิ่งนั้นด้วย ท่านก็รักผู้ที่ยากจนอย่างมาก เพราะตามละครพวกเขาคือ ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามมากที่สุด และเวลานี้พวกเขาได้มาหาพ่อ เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์ผู้ที่ไม่เคยถูกประณาม ผู้คนได้ประณามภคคุณอย่างมากด้วย เป็นสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ เมื่อภคคุณมีอายุมากขึ้น พวกเขาได้ประณามภคคุณ ความรู้ที่น่าสนใจอย่างยิ่ง! ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่ลึกล้ำเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยภาษาของคำสำหรับสิ่งนี้ สิ่งนั้นจะสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น แม้แต่ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บ้างก็ไม่มีทรงจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณเล็กๆ ลูกต้องจดจำบาบาด้วยสติปัญญา สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นคือพ่อของพวกเขาและเป็นครูของพวกเขาด้วย กลายเป็นสิ่งที่เข้าไปไม่ได้ที่สิ่งนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” ลูกจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: ทุกคนจดจำพ่อในเวลาของความทุกข์ ไม่มีใครจดจำพ่อในความสุข ไม่มีใครจดจำพ่อในเวลานั้น ที่นี้มีความสุขและภยพิบัติอย่างมากที่พวกเขาจะจดจำท่านด้วยการพูดว่า: โอ พระเจ้าได้โปรดเมตตาเถิด! ได้โปรดให้พรแก่ฉันเถิด! แม้แต่เวลานี้เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆ ลูกก็เขียนว่า: ได้โปรดให้พรแก่ฉัน! ได้โปรดให้พลังแก่ฉัน! ได้โปรด

เมตตา! บาบาก็เขียนกลับไปว่า:ประกาศสิทธิ์ในพลังด้วยตนเองด้วยพลังของโยคะ! มีเมตตาและให้พรแก่ตนเอง! ให้ดีลค์ของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง! พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะให้สิ่งนั้นแก่ลูก ครูแสดงให้เห็นถึงวิธีการศึกษาเล่าเรียน เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะศึกษาเล่าเรียนและทำตามคำชี้แนะ ครูไม่ได้เป็นครูที่จะมาให้ความเมตตาและพรกับลูก ผู้ที่เป็นลูก ๆ ที่ดีก็จะวิ่งมา แต่ละคนนั้นเป็นอิสระและสามารถที่จะวิ่งมากเท่าที่เขาหรือเธอต้องการ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรลึงถึงคือการแข่ง แต่ละดวงวิญญาณนั้นเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด บาบาก็ปลดปล่อยลูกจากความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายเช่นกัน คิดว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย แม้กระนั้นดวงตานี้ก็ไม่หยุดที่จะเป็นอาชญากร ดวงตาเฝ้าแต่ทำงานของมัน ในเวลานี้ร่างกายมนุษย์ทุกส่วนนั้นเป็นอาชญากร หากใครเตะหรือผลักใครบางคน ส่วนนั้นก็เป็นอาชญากร ทุกส่วนของร่างกายเป็นอาชญากร ที่นั้นไม่มีส่วนใดที่เป็นอาชญากร ที่นี้ทุกส่วนกระทำการที่เป็นอาชญากร ส่วนใดที่เป็นอาชญากรมากที่สุด? ดวงตา เมื่อความปรารถนาในตัณหาราคะยังไม่สิ้นลง, พวกเขาก็เริ่มใช้มือของตน ก่อนอื่นใดเป็นดวงตา เหตุนี้เองจึงมีเรื่องราวของชูตาส (ผู้ที่ควักตาของตนออกมา) ชีพบาบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใด พาหนะนี้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ชีพบาบาเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาไม่ได้หยิบบัณฑิตใด ๆ ขึ้นมา พ่อคือ ผู้เป็นเมล็ดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ นี่คือการค้นไม่โลก และผู้สร้างของค้นไม่คือพ่อผู้เป็นเมล็ด บาบาอธิบาย: สถานที่อยู่อาศัยของพ่อคือโลกที่ไม่มีตัวตน ในเวลานี้พ่อกำลังอยู่ในร่างนี้ ไม่มีใครสามารถพูดว่า: ฉันคือเมล็ดของค้นไม่โลกมนุษย์นี้ พ่อคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น หากบางคนบอกผู้ที่รู้คิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน, เขาก็จะถามทันทีว่า: ท่านคือพระเจ้าหรือ? ท่านเป็นอัลลาห์หรือ? ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้คิดในเวลา นี้ พวกเขารู้เกี่ยวกับอัลลาห์ และดังนั้นพวกเขาก็พูดว่า: ฉันคืออัลลาห์ ในภาษาอังกฤษเขาพูดว่า: Omnipresent (อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน) หากพวกเขาเข้าใจความหมายของคำนี้จะไม่มีวันพูดเช่นนั้น ลูก ๆ รู้ว่าชีพบาบาเจนนี (การเกิดของชีพบาบา) หมายถึง เจนนีของโลกใหม่ ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขทั้งหมด รวมอยู่ในนั้น ชีพเจนนี คือกฤษณะเจนนี ที่ซึ่งเป็นดาเซราเจนนีเช่นกัน ชีพเจนนีเป็นดีพมาลาเจนนีด้วย ชีพเจนนี คือ การเกิดของสวรรค์ด้วย การเกิดทั้งหมดนั้นมาพร้อมกัน พ่อแห่งที่นี้และอธิบายสิ่งใหม่ ๆ ทั้งหมด ชีพเจนนีหมายถึง “การเกิด” ของวัดชีวาและความตายของโรงคั่วประเวณี พ่ออธิบายสิ่งใหม่ ๆ ทั้งหมดแก่ลูก ชีพเจนนีหมายถึงการเกิดของโลกใหม่ ผู้คนต้องการให้มีความสงบในโลก ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาดีมากเพียงใดพวกเขาก็ไม่ตื่นขึ้น พวกเขากำลังหลับไหลในความมืดของความไม่รู้ พวกเขเฝ้าแต่ทำบักดีและลงบันไดมา พ่อพูดว่า: พ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน พ่ออธิบายความลับของสวรรค์และนรกแก่ลูก ๆ ลูกควรเขียนไปหานักหนังสือพิมพ์ผู้ที่ได้ประณามลูกว่า: ผู้ที่ประณามพวกเราเป็นเพื่อนของเรา อย่างแน่นอนที่พวกเราจะให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่พวกท่านเช่นกัน พวกท่านสามารถดูถูกดูหมิ่นเรามากเท่าที่พวกท่านต้องการ ผู้คนก็ประณามพระเจ้า และดังนั้นจะเป็นไรเล่าหากพวกเขาจะประณามเรา? อย่างแน่นอนที่พวกเราจะให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่พวกท่าน หากท่านไม่ต้องการสิ่งนี้ พวกเราก็จะบีบจุมูกพวกท่านและพาพวกท่านไปกับเรา ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องหวาดกลัว ไม่ว่าสิ่งใดที่ลูกทำลงไปเวลานี้ ลูกก็เคยทำสิ่งนั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พวกเราไม่เคยได้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาอย่างดีมาก ลูก ๆ ลืมว่าแม้กระทั่งในวงจรที่แล้ว ผู้หญิงที่ไร้เดียงสาเหล่านั้นก็เคยถูกทำร้าย พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ที่ไม่มีชีวิตจำกัดทั้งหมดได้ประณามพ่อ เป็นลูก ๆ ผู้ที่เป็นเพื่อนของพ่อ ผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุด เด็ก ๆ คือ ดอกไม้พ้อแมกกีหอมลูก ๆ ของตน พ่อนำลูก ๆ นั้นบนศีรษะของตนเองและรับใช้พวกเขา บาบาก็รับใช้ลูก ๆ เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้ ซึ่งลูกจะนำไปกับตน ผู้คนเหล่านั้นที่ไม่ได้รับความรู้ ก็เพราะเป็นบทบาทของพวกเขานะละคร พวกเขาคะเล่นบทบาทนั้น พวกเขาคะระบัญชีกรรมของตนและกลับบ้าน พวกเขไม่สามารถเห็นสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนจะได้เห็นสวรรค์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนทำบาปมากมายก็จะมาภายหลัง ผู้ที่หาไม่ประทานก็จะมาภายหลังกว่ามาก นัยสำคัญของสิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก แม้แต่ลูก ๆ ผู้เป็นนมหารดีที่ดีมากก็มีลางร้ายปกคลุมอยู่เหนือพวกเขา และดังนั้นพวกเขาก็โกรธอย่างเร็วมาก และแล้วพวกเขาก็ไม่ได้เขียนจดหมายใด ๆ อีก บาบาคูด้วยเช่นกันว่า: หยุดส่งเมอร์ลีย์ให้แก่พวกเขา! จะมีประโยชน์ใดเล่าที่จะให้ทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าของพ่อแก่ลูก ๆ เหล่านั้น? และแล้วหากดวงตาของใครเปิดขึ้น พวกเขาก็จะพูดว่า: ฉันได้ทำความผิด บ้างก็ไม่ว่าที่ใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย เราไม่ควรที่จะอยู่อย่างไม่มีมัตระวัง มีมากมายที่ไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ พวกเขาไม่ได้ทำให้ใครเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ไม่เช่นนั้นพวกก็ควรจะเขียนหาบาบาว่า: บาบา ฉันจดจำท่านในทุกขณะ บ้างก็เป็นเช่นที่ว่าพวกเขาเขียนชื่อของทุกคน: ได้โปรดให้การจดจรรลึงถึงของฉันแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง นั้นไม่ใช่การจดจรรลึงถึงที่แท้จริง ความหลอกลวงไม่สามารถคงอยู่ต่อไปได้ สำนักของพวกเขาคะเฝ้าแต่กัฏกร่อน บาบาอธิบายประเด็นที่ดีมากแก่ลูก ๆ แต่ละวันที่ผ่านไป บาบาก็เฝ้าแต่อธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่ลึกล้ำอย่างยิ่งแก่ลูก ภูเขาของความทุกข์กำลังจะถล่มลงมา จะไม่มีการพูด

ถึงความทุกข์ในยุคทอง ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน กษัตริย์ของไมซอร์นั้นก็ได้สร้างหุ่นจำลองของราวันและฉลองดาเซราอย่างมากมาย พวกเขาเรียกรวมว่าพระเจ้า แต่สีดาของรามนั้นก็ได้อุปลักษณ์ไป หากรามเป็นผู้ทรงอำนาจ จะมีใครสามารถขโมยเธอไปจากเขาได้? ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มีต่อบอด! มีชัยชนะของกิเลสทั้งห้าในทุกคนในเวลานี้ การพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันคือการพูดเท็จอย่างใหญ่หลวงมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจะมา พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ และศาสนาที่แท้จริง ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และยุคเหล็กก็เรียกว่าเป็นดินแดนของความหลอกลวง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ดินแดนของความหลอกลวงกลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ อัจจะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเข้าใจความรู้ที่ลึกซึ้งและน่าสนใจนี้ จงทำให้สติปัญญาของตนกลายเป็นพาชนะทองคำด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง วังแข่งไปในการจดจำระลึกถึง
2. ทำตามการกำหนดของพ่อ ศึกษาเล่าเรียนด้วยความใส่ใจ มีความเมตตาและให้พรแก่ตนเอง ให้ทิศของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ตัวลูกเอง คิดว่าใครก็ตามที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูกและให้ชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่เขา

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงและเบาสบาย (double light) โดยการอุทิศทุกสิ่งให้กับพ่อ และอยู่อย่างน่ารักและละวางเช่นดอกบัว การเป็นของพ่อหมายถึงการยกภาระทั้งหมดของตนแก่พ่อ ความหมายของการเป็นแสงและเบาสบายคือการอุทิศทุกสิ่งให้กับพ่อ แม้กระทั่งร่างกายนี้ไม่ใช่ของฉัน แม้แต่ร่างกายนี้ไม่ใช่ของฉัน แล้วจะมีอะไรอื่นเล่าที่เป็นของฉัน? ลูกทั้งหมดได้สัญญาไว้แล้วว่า: ร่างกายนี้เป็นของท่าน จิตใจนี้เป็นของท่าน และทรัพย์สินสมบัตินี้เป็นของท่าน เมื่อลูกพูดว่าทุกสิ่งเป็นของท่าน และแล้วจะมีสิ่งใดเป็นภาระได้อีก? ดังนั้นจงเก็บรักษาตัวอย่างของดอกบัวในสำนึกของตน อยู่อย่างน่ารักและละวางอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: เพียงผู้ที่จบสิ้นการวางอำนาจเหนือผู้อื่น ด้วยความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณและละลายสำนึกของร่างกายของเขาออกไป คือพันดาวาสที่แท้จริง

โอม ขานติ